

ikke blot, som ifølge Loven af 1916, for en Femtedel af dem.

Efter Tjenestemandslovens § 472 vil der saaledes i indeværende Rigsdagssamling være at forelægge et Forslag til en 5aarig Kontorholdslov for Dommer- og Politimesterembederne. Under Forarbejderne til et saadant Lovforslag er imidlertid Justitsministeriet kommet til det Resultat, at det vil være saa godt som ugørligt paa Grundlag af de nuværende Prisforhold og de foreliggende Kontorholdsregnskaber, der kun er indsendte for Halvaaret 1ste Oktober 1919 til 31te Marts 1920, blot med tilnærmelsesvis Sikkerhed at fastsætte de Beløb, der kan antages at ville blive Brug for. Denne Usikkerhed vedrører alle Udgifter, men gør sig navnlig gældende med Hensyn til de betydelige Udgifter til Lønninger, Brændsel og Befordring. Forsaavidt Befordringsudgifterne angaar skal særlig bemærkes, at Vanskeligheden ved at beregne dem ikke blot skyldes Konjunkturerne, men tillige den Omstændighed, at disse Udgifter saa godt som hele Landet over i de senere Aar paa Grund af det ringe Antal Fogedforretninger og Auktioner har været saa smaa, at de absolut ikke, nu da Antallet af disse Forretninger atter maa antages at ville stige, kan lægges til Grund ved Udarbejdelsen af et Forslag til en 5aarig Kontorholdslov.

Da man endvidere ved Udarbejdelsen af et Forslag til en Kontorholdslov maa have for Øje, at de forskellige Beløb fast-

sættes saaledes, at Arbejdet paa Kontorerne skal kunne udføres paa en tilfredsstillende og for Befolkningen fuldt forsvarlig Maade, uden at paaføre Embedsmændene Tab ved Dækning af Underskud, maa den herskende Usikkerhed med Hensyn til Beregningen af Kontorholdsudgifterne antages at ville blive til Skade for Staten, idet det ikke vil kunne undgaas, at man af ovennævnte Hensyn let kalkulerer Udgifterne til højere Beløb end strengt nødvendigt.

Endelig bemærkes at Justitsministeriet fra den danske Dommerforening har modtaget en Henstilling om at søge udvirket, at den nugældende Ordning, hvorefter Kontorholdsudgifterne godtgøres efter Regning, bevares endnu i nogle Aar, indtil Beregningen af Udgifterne kan ske paa et sikrere Erfaringsgrundlag og under Paaregning af mere stabile Prisforhold.

Under Hensyn til det saaledes anførte har Justitsministeriet ment at burde udarbejde nærværende Lovforslag, hvorefter Forholdet vil blive det, at Dommernes og Politimestrenes Kontorholdsudgifter i et Tidsrum af 5 Aar fra den 1. Oktober 1919 at regne refunderes efter Regning, og at den Kontorholdslov, som derefter udkommer, vil være at forelægge til Revision ved den almindelige Revision af Kontorholdslove, som ifølge Tjenestemandslovens § 40, 2det Stykke, skal finde Sted hvert 5te Aar, d. v. s. første Gang i Rigsdagssamlingen 1925—26.